

میلعا وه

میوشد نیسد ماما تاجنی تشکدر او هنوگچ
یرازگربت یفیک و تنس ربی دنییاپت رورض
ملاسلام هیاءت ییلها س لاجم

تانااید

ی نارهط ی نیسد ن سحمدحم دیسد جاد اللهتیا
هرسد الله س دق

میجرّلا ناطیثلا نِم لله اَبْدُو عَا
میجرّلا نِمحرّلا الله مِسب

**و فلتخم طیارش زاناسنا یریزپریتات
حیحصد هُریس ی شومارف ربن آریثات**

مرظنه هب ی اهتکن کی، مدمای م هک هار رد
ضرع اقر تمدخار نیا متفگ [دوخ اَب]؛ دیسر
، [هتکن] ن آ و تسا بوخن آ رب علاطا هتبل. منک
تانایرج و ¹ءاوجا و طیارش زاناسنا یریزپریتات
ن کم و تسا ناسنا ربورود رد هک تسا ی فلتخم
ی هاوخن ی هاوخن و دهد رارق ریثات تحت ار و اتسا
هب و ددرگرب هریس و شور ن آ [زا و ا ی وریپ]
دهد بت هج ریغت رگید لئاسم

**:حیحصد هُریس ی شومارف ی ارب ی لائم
رظن دروم ی تنس، نیمز ی ورن تسشن
ن اگرب**

رظن [نیا رب ق باسد هک ی لئاسم زا ی کی
لیاسو بیترت و ی گدنز تیفیک، دوب [ن اگرب
هک دوب نیا رب ن اگرب رظن. دوب هداوناخ و لزنم
ی ورن تسشن و دنیشن نیمز ی ورن دیاب ناسنا
م ه ت ایصوصخ نیا و دراد ی ت ایصوصخ، نیمز
؛ تسین ی مهوت ای ی ایخت ای ی رابتعا ت ایصوصخ
بتسا ت یعقاو [هکلب]

هتسشن نیمز ی ورن اجنیا رد امش و ام هک ن لاا
هب امش م ه و منکی م تبحص مسق کی ن م ه، میا

¹(ق قحم). طیحم: «وَج» مع مج: ءاوجا

می و دیوشی مّه جوتم ار بلاطم نیا و حذ کی
می لیلحت و میزجت و کاردا و اءاغصا و دیمهف
یور، نیمز یور یاجه بام نیمه رگا. دینک
درکی مرییغت نم تبصدمه، میتسشنی می لدنص
نیا دیاشد! درکی مرییغت امش کاردا تیفیکمه و
دیاشدن وچ، دشابقار غایرا دقم دارفای اربهلئسم
دراد دوجو تیعقاو نیا یلو؛ دشابهدر کذ بهر جت

ادخل و سرتنس، نتسشن نیمز یور

دبءانا»: دنیامرفی مریبمغیپه کتسینت هجی ب
² **«دیبءا مءسلج س لجا، دیبءا لثم** خب چرا
پیغمبر روی صندلی نمی نشست؟! مگر پیغمبر
هم مثل بقیه آرتروز نمی گرفت؟! یا اینکه آن
زمان آرتروز نبود؟! آخر امروزه بهانه
درمی آورند: «ما آرتروز می گیریم!» گاهی
اوقات از من سؤال می کنند؛ می گویم: «خب اگر
آرتروز گرفتید، روی صندلی بنشینید.» واقعاً هم
همین طور است، کسی که آرتروز و ناراحتی
دارد باید روی صندلی بنشیند؛ نمی گویم نه. ولی
[وقتی می گویم «نه» که] می گویند: «برای
پیشگیری از آرتروز [روی مبل بنشینیم].»
می گویم: «برای پیشگیری از آرتروز، هزار
جور درمان هست، فقط مبل که نیست!» اگر بعد
از سی سال، چهل سال، هشتاد سال بعد که
می خواهیم آرتروز بگیریم، [برای پیشگیری] از
الآن روی مبل بنشینیم! (انگار شخص، می خواهد
عمر نوح کند!) خب تو از شکم مادرت با یک
مبل درمی آمدی، که دیگر از آن اول نیازی به

¹ «بی سکن خسد به نداد شوگ ... :ءاغصا» :ادخهد ءمانت غل

² فلاتخا یردقاب، 278 ص، 1 ج، ی لائلای لاء

روی زمین [نشستن] و اینها نباشد! خب اینها چیزهایی است که کم کم نفس می‌آید و وسوسه می‌کند و به آن سمت حرکت می‌دهد.

هَر اِبْرَدِی نَارِ هَطْ هَمْلَاعِ مَوْ حَرْمِ رِظْنِ

لِ بِمِ زَا هَدَا فْتَسَا

ی کی ه ب ن م ط س و ت [ی ن ا ر ه ط ه م ل ا ع] ا ق ا م و ح ر م
، ا ق ا «: د ن د ا د م ا غ ی پ د ن د و ب د ه ش م ر د ه ک ی د ا ر ف ا ز ا
ن آ ر گ ی د و «. د ی ن ک د ر ا ر ن ا ت ل ز ن م ی ا ه ل ب م ا م ش
ل ق ت م ر گ ی د ی ا ج ه ب و ت ش ا د ن ل ب م ش ل ز ن م ر د د ر ف
ز ا ی ل ی خ ل ز ن م ن ا ش ی ا ه ک ی ل ا ح ر د . د و ب ه د ر ک
د ن ت ش ا د ل ب م ا ه ن ا ، د ن ت ف ر ی م ن ا ش ن ا ی ا ن ش ا و ن ا ت س و د
ا ر ن ا ت ل ب م ا م ش «: د ن ت ف گ ز م ا د ک چ ی ه ه ب [ی ل و]
ه ب ی ت ح [ه ک] م ت س ه ن ا ی ر ج ر د ه د ن ب و «. د ی ر ا د ر ب
ا م ش ؛ د ن ک ی م ق ر ف ن ا ت ل ز ن م ا م ش «: د ن ت ف گ ی م ی ض ع ب
ب و چ ل ث م ، ا ف ر ع و ا ی ل و ا ن ی ا ی ن ا ب م «. د ی ر ا د ن گ ب ل ب م
ه ت ش ا د ت م س د ک ی ط ق ف ا ج ر ه ر د ه ک ت س ی ن ک ش خ
ب ت س ا ف ا ط ع ن ا ل ب ا ق ط ی ا ر ش ب س ح ر ب ا ه ن ی ا . د ش ا ب

ت ک ر ب هَر اِبْرَدِی نَارِ هَطْ هَمْلَاعِ زَا ی ت ی ا ک د

ن ی م ز ی و ر ه ت س ش ن ت ل ا د ر د ا ه ر ا ک

هَمْلَاعِ] ن ا ش د و خ ، د ه ش م ن ا م ه ر د ی ت ق و ک ی
ن م و ت س ه ز ی م د ن د ی د و ا م ل ز ن م د ن د م ا [ی ن ا ر ه ط
م ا م و د ی ک ی ه د ن ب ه ت ب ل ا . م س ی و ن ی م م ر ا د ز ی م ت ش پ
ن آ ز ا ل ب ق ا ت [ا م ا] م د و ب ه د ش ک س ی د ه ب ل ا ت ب م ش ل ب ق
[ی و ر] ، د و ب ن ی م ز ی و ر م ی ا ه ی ن ت ش و ن م ا م ت ، ع ق و م
ن آ م ه] ن ل آ ه ک ، ق ر ع م ی ر د ق ک ی ی ا ه ز ی م ن ی ا
ک س ی د ی ل ی خ و م د ش ک س ی د ه ب ل ا ت ب م ، د ع ب . م ر ا د [ا ر
ت ک ر ح م ت س ن ا و ت ی م ز ن م ه ت ف ه و د ا ت ؛ د و ب م ه ی ت خ س
ی و ر ی ت د م م ه ا و خ ب ر گ ا ه ک م د ر ک ی م س ا س ح ا . م ن ک
ه ل ن س م ن ی م ه ه ب ه ر ا ب و د ، [م س ی و ن ب و م ن ی ش ن ب] ن ی م ز
ک ی م ت ف ر ا د ل ؛ د ن ک ی م ا د ی پ ه م ا د ا و م و ش ی م ل ا ت ب م

اقاً موحرم هب ٲتبلا .مفرگ یلدنص کی و زیم
رکذت سیابی م ناشیا هر خلاابی لو ،مدرکز رع
ن تشون نیا» :دندومرف هدنب هب .دنهذب ار ناشدوخ
نیمز یور ن تسشن رد تکر ب! دراذن تکر ب اه
«دراذن تکر باهنیا و زیم یور» نیا بذ «!تسا
تسا نیا ،میوگی م نم هک یرینیا !؟ه چی نعید

«میاع» مسا اب صاخذ طبر ققحت

نیمز یور ن تسشن رد راگدروپ

کسی که برای نوشتن، پشت میز می نشیند،
یک سیلندرش خلاصه از کار می افتد! ماشین چند
سیلندر است؟! ماشین چهار سیلندر، شش سیلندر،
هشت سیلندر داریم، این ماشین های تریلی
دوازده سیلندر [دارد]. وقتی یک سیلندر یا دو
سیلندر از کار بیفتد، [دیگر] موتور، آن کشش را
ندارد که بار را بکشد، به آن فشار می آید و می زند
بقیه سیلندر هایش را هم خراب می کند. آن کیفیت
ربط خاص که با آن ربط نزول اسم «علیم» در
ذهن انسان تحقق پیدا می کند، آن ربط دستخوش
تغییر و تبدیل قرار می گیرد. آن ربط مخصوص،
مختل می شود؛ آن ربطی که نکات را به ذهن
می رساند، آن ربطی که ریزه کاری ها و ظرافت ها
و نقطه های کلیدی را [به ذهن می آورد؛
ریزه کاری هایی] که انسان تصوّرش را نمی کرده
[و] یک دفعه می بیند در ذهن می آید.

خود من الآن حتی الامکان سعی می کنم روی
زمین بنویسم؛ مگر وقتی که احساس کنم که
احتمال [مبتلا شدن به دیسک] هست. چون در
همین تابستان امسال من دوباره مبتلا به دیسک
شدم؛ البته نه به آن شدت، ولی سه روز نتوانستم

[کاری انجام دهم]. اتفاقاً در سفر هم بودیم و دیدم که همان قضیه [دیسک] است. البته خب به خاطر بی احتیاطی خودم بود؛ می خواستم ساکم را بردارم، خم شدم و خیلی شدید برداشتم. تصوّر می کردم که دیگر به [قدرت] همان جوانی هایمان هستیم، گفتم: نه بابا!

«!دوب ریپه چرگا ت سا ریش، ریش» *** متنگی م ش بوخه بی ناوچ رد
«!دوب ریش چرگا ت سا ریپه، ریپه» *** مدید و مدیسر یرید به نوچ

هدش ریپه که دنکی م ش و مار ف مدآ تا قوا ی هاگ
اهنیا! دنکذ ادخ! م اهدشد [ریپه] هدنبه تبلا لا اد! ت سا
دینکی م ل ایخ امش، ت سا هایس ش اهمه [ن ساحم]
اهزیچ نیا به! دینیبی م دیفسد امش! ت سا دیفسد
ی اه لفاق ل احل کی اء! مینزی م لوگ ار ن امدوخ
دنوری م دنراد همه و دناش راوس همه که ت سا
دنربی م ار ام دنراد میهاوخذ میهاوخذ! ارگید
ار ی لئاسم، دسری م که نینس نیا به ن اسنا رگید
ی ارب که ی تانایرج نامه دنیبی م. دنکی م رواب
هدنورپرد لا اد! تسه م هوا ی ارب، تسه ن ارگید
نیا ی کی کی ات. تسین م ولعم، دناه تشون چه ش ا
انثسمه بیضه نیا زا ی سک و دوش و ر ش تا حفص
، منکی م [کسید] س اسحا [ی تقو] ی لو. تسین
موری م زیم یور هر ابود

، مدرم تخلصه اب ن اگرزب روتسد ق بیطه
اهنا أهقیلسه اب هن

که ت سا به جوت بلاجه لئسم ی لیخ، هلئسم نیا
رب، دندهی م دارفا به ن اگرزب که ار ی روتسد
اسان به بلاتیم فر اتم ی داء تلاد کی س اسحا
دوخه بیصخش تخلصه س اسحا ربه کلب، تسین
ت ساهنا

¹(ق قحم). مدرم: س ان

روطه بعمج ندروخ اذغ ربن اگزرب دیکآت

هرفسد رسد رب هتسشن

نانبلی یاقفر هب، میدوب نانبلی رد ام ی تقوکی
ندروخ اذغ مسیق هچ نیا بخ: «مدرک ضرع
[هک] اهاج زا یضعب رد تا قوا ی هاگ «!؟تسا
ی یاج رد اذغ، دندرکی م توعدا م رطاخه ب لاثم
ی نیس ایش ی اذغ فرط و دش م دنلب س کره و دوب
هچره و اجنآ رد تفری م و تفرگی م تسد ار
کی رسد تفری م و تشادی م رب تساوخی م
و ی فط هچ نیا!؟ دش هچ نیا! تسشنی م ی لدنص
فرط، م هتسشن اجنیا ن م لاثم هک دراد ی اهدیا ف هچ
هشوگ کی دور ب م ه دعب، در ادرب ار ش ی اذغ دور ب
ی توعدا هچ نیا!؟ دور ب م ه دعب و دروخ ب و دنیشنب
دنلب: «م تفگ! دوب رتهب دمای مذ [ن امهم]!؟ دش
م نیشنب نیمز یور همه، دیرانگب هرفسد! دیوشد
دنیشنب نیمز یور همه هک تسادخل و سر تّسد
رد تکر ب و ریخ؛ دشاب هدحاو عمج، عمج و
فالس» ن او ذعب ندروخ اذغ مسیق نیا «.تساجنآ
اذغ] ش دوخی ی ارب دوشد دنلب ی سکره هک «س یورسد
!تسیند [ح یحصد، درواید

هداتسیا لابق رد ی نار هط هملعاش نکاو

ی سورع رد ندروخ اذغ

یا اینکه مثلاً بعضی می ایستند! با مرحوم
پدرمان [علامه طهرانی] به عروسی رفته بودیم
- البته از بستگان هم بود - آنجا یک میزی بود
خیلی بزرگ. آقا یک نگاه کردند [و گفتند:] «کجا
برویم؟!» گفتم: «آقا می گویند بروید آنجا
بایستید!» گفتند: «بایستیم؟! ما با چهارپایان
یک قدری تفاوت داریم! نه آقا، بنده می نشینم
اینجا، برو برای ما غذا بیاور!» دیگر ما و ایشان

نشستیم و ده بیست نفر هم که اینها هم احساس می‌کردند با چهارپایان تفاوت دارند، آنها هم در آنجا نشستند و خلاصه آمدیم [و نشستیم]. روی صندلی بود، منتها دیگر ظرف دستمان بود و خوردیم دیگر!

و اهی سور ع ج یار و طلاغ مِوسر دقت گنهر ف هب اهنآ ل یدبت رطخ

ی نعید؛ دَرَبی م ار ن اسنا م کمک، ل ئاسم ر وطن یا دم زا م کمک، دوشی م دُم م کمک، دوشی م مسر م کمک ی زیچ دُم ن وچ. دوشی م گنهر ف هب ل یدبت ن دش مسر دعب، تسا دم ل و ا. دیآی م [ل و ا] هک تسا تشپ تلاد هس اهنیا؛ تسا گنهر ف دعب، تسا ی اراد، شور کی ت بیثت رد هک دنراد م هر سد. دوشی م گنهر ف لاصا دعب. دنتسه ی فلتخم بتار م، تسا گنهر ف کی فافز و ی سور ع دوخ ر و طچ ش دوخ م ه فافز س لجم تیفیک و ت ایصوصخ ن آ دنتسیاب همه لاثم؛ دوشی م ل یدبت گنهر ف کی هب م اشد بشد هذراود ت عاسد لاثم، دنروخب اذغ و دنروایید.

زا ی ضعب ابی تفعی ب و ی تریغی ب ج یورت

ی سور ع ل فاحم ج یار مِوسر

[یا] عروس را سوار ماشین کنند و بوق بوق [کنند و] دور تمام شهر بگردانند! یعنی حالا که چه؟! امشب چه اتفاقی می‌خواهد بیفتد که بوق می‌زنی؟! [در] تمام خیابان‌ها [می‌گردانند و] همه [برای همه] جلب توجه [می‌شود]. اول چیزی که به نظر همه می‌رسد - و خود بنده هم همین‌طور - این است که ببینیم در این [ماشین] کیست! این‌طور نیست؟! پوشش دارد [یا] ندارد؟! خوشگل است؟ بدگل است؟! خلاصه

میزانش چقدر است؟! قیمت و اندازه اش چقدر است؟! ارزیابی کنیم دیگر! بالأخره پشت سرش دارند می‌روند و بوق می‌زنند که «متاع ما این است! این متاع بازاری ما این است! حالا ای مردم بیایید تماشا کنید و ببینید!» بابا تماشا ندارد دیگر! همه سر و ته یک کرباسیم! طبعاً این می‌شود یک فرهنگ! به‌طوری‌که اصلاً من می‌دیدم بعضی می‌آمدند از مرحوم آقا سؤال می‌کردند: «آقا، چرا بوق زنیم؟! این سایر جوان‌ها را تشویق می‌کند!» بابا اینکه جوان‌ها را تشویق نمی‌کند! [عروس] خودش دربیاید شاید تشویق بشوند، ولی با بوق زدن کسی تشویق نمی‌شود! حالا هم که در همین قم (حرم اهل بیت) خود ما دیده‌ایم که در میادین می‌روند و [از ماشین] پایین می‌آیند و شروع می‌کنند به کف زدن و رقصیدن و سایر چیزها! خب ظاهراً تا این مقدارش اشکال ندارد! نمی‌دانم، من که از قوانین و اینها خبر ندارم! در ملاءعام بیایند و پیاده شوند و این قسم و اینها [ظاهراً اشکال ندارد!] نمی‌دانم!

ای لاذن اتیاج همه، میدوبن اَهفصا ام بشد کی
 مد دییایید: دنتفگ ام هب، میدوب هدرک مگ ار سردا
 نامز نامه «دنیااید اقر ات دیتسیاب لته نلاف
 [مه] ام دوب [ی نارَهط اَملاء] اقا مو حرم
 جنپ! ای لاذن همه یاج. دوب مه هعمج بشد، میداتسیا
 هک میدید هچ! میدید هچ و! میدید ی سورع ات
 هکی دارفا اَمه و ام، هصلاذ! دوب ی لاء هصلاذ
 و اهی ناهفصا طاشنوروش نیا زا دندوب اجنا رد
 هب [عاتم اَنارا نیا! میدشد جهتیم ی لیذن اَشطاسبنا

بلاجام یاربی لیخ، هنادنمتواخس رایسب [روط
یورهلابندی سکره هرخلأاب بذ! دوب بذاج و
تسا شراثا نآ

کوخو دارفانیانیددنیبیم مدآ تا قوای هاگ
نیادراد کوخه کی تیصاخرخا؟! تساقرفه چه
تاعتمتو ناگدید ضرعمردار ش عاتم هکتسا
تییصاخرنیاننیوگی. دهدی م رارق نارگید
کوختشوگه کی سکنیوگی م اذل. تساکوخ
نیانکی م ادیبی تیصوصخنینچ م کمک، دروخب
ی «ب» [أحلاطصا]! تسین م ریثاتی ب هیضه
هیضه نیان! تسا بیجء اعقاو. تسین م «ی چیه
رفذ کی روطچه هکتقیب اج دناوتی منم یاربی
و دناروابد دوزهب [ار تیعضو نیان] دناوتی م
! دوری م ولج هلئسم نیان مادم نوچه! دنلاوبقب

ن تشادنن طا بترابه بنینمؤملاریمایصو یاربی اهیصوت، مرحمان ادرم و ن انز رضاد نرق

ردنینمؤملاریمایصو نیانرد الله عاشن انم
نآرد¹، میتسه شامجرت لوغشم هکنیرضاد
ار هیضه نیان، تساهنزهب طوبرم هکی تمسقه
آقاقتا هکنکی م ضرء اجنآرد و مهدی م حیصوت
نیان [هکی یاهنا]. تسا زورمایاربی تیصو نیان
و فذد و دناهدرک همجرت [صقانار همان تیصو
و ماسلا هیلع ماما هب، تنامارد، دناهدرک روسناس
(.دناهدرک تنایخ خیرات و بدا و ملع هب

زاوها رد ارهاظ، میتشاد هکی رفس نیمه رد
هک مدرک ضرء اقر هب، منانخس رد [هک] دوب

¹ (ق قحم). تسا هشد هتسارآ عبط رویز هب دیواج تاید ماناب هلاس نیان
² 29 ص، دیواج تاید

هَبْ طوبرم و زورما یارب همانتیصو نیا آقاقتا
 ردتسا نینمؤمارِیما هَزْجعم ینعید بتسا زورما
 هَبْ طوبرم [هکنیا] هذ ؛ رضاح نرق
 و یربخ هک [دشاب] شپیل لاسد دصر اهچورازه
 نآ هب مدآ ، هدمآ ل یاسو نیا هکن لآ . دوبندی اه لئسم
نَأ تَعَطَّسَا نِ اَوْ « هک دسری م نینمؤمارِیما ملاک
 نیا [هک دربی م ی پ و] ¹ **«! لَعَفَافٌ کَرِیغٌ نَفْرِ عِیْلَا**
 ! دروآی مرد اجک زار سد بلطم

ی شلاتم مهم ل ماوعزا ، مر حمان اب طابترا هداوناخ نوناک ندش

تاعلاطا نیمه اب [هک] متفگ هدنب اجنآ رد و
 شید ، مراد صاخشا و دارفا هب تبسن هک ی دودحم
 ، تاطابترا نیا هک مراد غارس دروم هدزناپهد زا
 ینعید ! تشگ هداوناخ ندش ی شلاتم هب موتخم
 اتی سد دوشی م ، دینزب ود رد برضار هدزناپ
 نیا هزات بتسا هدوب ی نیفرط ، ه لئسم نوچ ؛ رگید
 نایرج رد نم هک تسای زیچ نامه هب طوبرم
 هچ اب [و] درنگی م هچ هعماج رد للاح ؛ متسه
 ار ی یاهزیچ لاصا رگید ، [تسا] ی تیفیک و ی تیمک
 ام یارب اعقاو هک میونشی م عبانم زا ی ضعب زا
 بتسا لوقعار یحم

نامز) قباس نامز نامه رد اهنیاه کنیا هذ
 دودعم ی لیذ و حنه ب [ی لو هدوب هکلب] ؛ هدوبند (هاش
 اما ! دشاب ی سک هچ لاثم و دشاب هچ ات ؛ دودحم و
 ، قباس نامز نآ رد هکن اوخبش زمانز رگید
 مدآ ی روطچ رگید ! دشی مند بلطم نیا راتفرگ
 ش تقولوا زمانز ی تدهک ی ناملمس نز ؛ دیوگب

¹ 405 ص ، (ج لاص ی حبص) ، هغلابلا جهن

و! رگیدتسا ناطیشد، ناطیشد! دتفایمذ ریخأت
 دینکذ لایخ! درادی منرب مه مدآ رسذ زا تسد
 نأ! [بابذرا]، دناوخبشزامذ رگید و دماآس کره
 ار وا زامذ¹ [رکثماؤ و آشخفاً ن ع ی هنته ؤوألصاً
 دشابهبقارم [اب] هارمه دیاب! هذ! [درادی مزاب

ددهبدرم و نز طابترا تیدودحم موزد ترورض

درم ابل یابوم اذنز: «میوگی م ن م هکی تقوی
 می مرس! منادی می زیچ کی بد، «دنزد فرح
 اتنذب [فرح] ردقنیا! نذب [فرح] ورب! دوش
 هذ میوگی م هک منادی می زیچ کی! دیارد تناج
 ار ناتیاقاً و درک نفلت هناد هب ی درم کی تقوی
 رگید! «ظفاحادخ، تسین»: دیوگب، تساوخ
 [اهدن باوج] «دیای می ک لاماد» [تفگ رگا]
 انیمز رانگب ار می شوگ! درادن «دیای می ک لاماد»
 می مدنم لاماد»: [هکنیا هب هوشع ابخساپ]! دشمامت
 لاماد [و] منیبب دیهدب هزاجا لاماد [و] مناد
 سامت ناشیا اب لاماد [و] دینک ربص هدرخ کی
 راک! رگیدتسا نیمه نیا بد! [درادن] «مریگب
 اجنیا هب هیضه دسری م! رگید دسری م اجنیا هب

رب مرحمان اب طابترا ریثأت زای اهنومذ

نآرد هبقارم شور و، نز

در زمان خود مرحوم آقا [علامه طهرانی،
 که] اصلاً آن زمانها کامپیوتر نبود، این وسایل
 ارتباط جمعی نبود، موبایل نبود، این حرفها
 نبود، بنده از یکی از افرادی که باور نمی کردم
 [شنیدم و] خود او به من گفت: «من دیگر

¹: 282 ص 7، ج 7، می سانشد داعم. 45 هیا (29) توبکنع فرود
 «دنکی می هذ دنسپان و حبیقه ی اهراک زار ناسنا زامذ آقد»

صحبت‌های فلان‌کس را نمی‌خواهم گوش بدهم؛ زیرا می‌بینم تُو صحبت‌های او در من دارد اثر سوء می‌گذارد!» زن بسیار عفیفی بود! حالا نه آن بیچاره قصدی دارد نه این [زن]. حالا طرف دارد از خدا می‌گوید، «**لِاق**» و «**قِداصلا لِاق**! دنزی مذفر در گیدی اها جزا؛ دیوگیم» **«رقابلا** یروچ [هک] دندلب همه هک [دنزی من] ییاهفرح و [اه] [فرد] نیمه! هذ! دننکب راکه چ و دننرب! [دیوگیم] دراد ار [دیفم بلاطم

خب حالا یک کسی ممکن است بگوید: «آقا نه، من [این‌طور نیستم]، پس چرا شما این‌طوری؟! شما مریضید!» خب بله! این مریض است! حالا [که] مریض [را] باید چه‌کار کرد؟! باید رفت تا آخرش؟! بالأخره این مریض را باید چه‌کار کرد؟! اصلاً یکی مریض است؛ بسیار خب! [حالا] شما [به او] می‌گویید «**مریض**». ولی این مرض نیست. این یک سنخیت روحی و نفسی است که این سنخیت در این شرایط، دستخوش این آسیب می‌شود و این قضیه برای همه هست.

امش: «متفگ! مدرک بجعتاً لاصا نم میوگیم و! [متسه] روطنیا نم هلب»: تفگ «!؟ روطنیا همادا و متفرنس کن لاف یاهت بحص ییپر گید دعب هبقارم دنیوگیم ار نیا! دینیبب بخ.» م‌دادن! یعنی تا فهمید که دارد این صحبت [اثر سوء می‌گذارد، ادامه نداد]. گرچه این صحبت، صحبت دینی و اخلاقی است، ولی شیطان به صحبت کاری ندارد، به یک‌چیز دیگر کار دارد؛ از آنجا می‌رود قلقلک می‌دهد. او نیا، دیوگیم «**قِداصلا لِاق**»

راکه چ دیاب بخ! دنکی م ریس امید رد طقف دراد
و دیشک رانک، دما شتسد باسد نیا ات؟! درک
تشد هگذ ملسد ار ش دوخ

[هیضه هک]! هدوب مه هیضه نیا لباقم لاماد
،اقآ» :دنتفگی م روطنیا مه دعب، هدرک ادیب همادا
هبش یاهفرد وا! دینکت و تعد [ار] سکن لاف طقف
هک، دنیشنی م لد هب اهفرد رگا «! دنیشنی م لد
ی م مه ار اهفرد نیمه هکی دارفا دنتسه بخ
وا [و] دوشد ت و تعد ی نلاف [طقف] هک دش هچ! دننز
هییضه ی اج کی؟! دنیشنی م لد هبش یاهفرد
! درکی سررب ار نیا هکی تسیاب [و دراد لاکشا]
[هکنیا] :میمهفی م ام هک تساجنیا
فرد نز دیابند» :دنیوگی م دنراد نینمؤ ماریما
،«دونشبد ار نز فرد دیابند درم و دونشبد ار درم
هن» :دییوگی م امشد لاماد بتسا هیضه نیا یارب
شپیل لاسد دصر اهچور از ه ل ام اهفرد نیا ،اقآ
نیمه ش اهجیتند! [نزد فرد] ورب بخ «! تسا
،میتفید بقاء بلاطم زا هکی رادقم ره هب ام! تسا
میزابی م و میهدی م تسد زا رادقم نامه هب

مع قوم رد طقف [درم اب ن ز تبحص رگا] دنا هتفگ
و کشزپ ده اوخی م [لائم] ،دشاب ترورض
قافتای ترورض [ای] دراد ی راک [ای] دورب ی رتکد
ی لیخ درد مهن آ، دهد ماجنا ناسنا دیاب، دتفای م
،درنگی م هچ اهن اتسر امیبرد رگید لاماد دودحم
! دننادی م رتهب نفلها

فارحنا داجیا ی اربن اطیش مار آ نوفد

ن آ هب دیاب هک تسای اهلسم هلسم نیا اعقاو
و دیای م ش اویش اوین اطیش رو طچه هک درک هجوت
[رهاظ] اب ار س فندی و رجک و فارحنا تلاد ن آ

و هنیامط و حور طاسبنا و لدش مارآ تلاد
اهتم، تسا [نامه]، نیا. دنزی ما ج، ندشت دار
اجنیا. دناسری ما جنیا هب و دیایم ولج هار نیا زا
تسا هبقارم و دشاب هتشاد هبقارم ناسنا دیابرگید
نامردی ارب] و دراد هگزار ناسنا دناوتی م هک
!تسینز را کرد م هاهفرد نیا و رکذ [هلئسم نیا

هَریسِی شومار فِی اربِ رِگیدِی لائم

رِبِی راداز عِی ارجا شور ریغت: جیحص

ملاسلا هیلع ادهشنادیس

ی نید رئاعش تیفیکه یضقه، لئاسم نیا هلمجزا
هک دشابی کبسد نامه هب دیابام ی نید رئاعش. تسا
ناسنا ی ارب م هبرجت و دناهتفگ ار نآ ناگرزب
تسا هداد م هجیتد و هدشلصاد

تاجذی تشک» زان اراداز عهماء تلفغ

ادهشنادیس» ن دوب

[رد] نیسد ماما هک مینکی م دهاشم ام هزورما
زا، صاخشا زا هدع کی ی ارب، تائیه نیا
تسا هدشلیدبت «تّیعوضوم» هب «تّیطارصد»
لپ، تسادخی وسه هار نیسد ماما [هکی لاحرد]
ةاجنلاةنیفس. تسا¹ةاجنلاةنیفس، تسادخی وسه
[و] یوشد هنیفس نیا ل خاد امش ی نعید!؟ هچ ی نعید
رد [هکنیا] ای دتسیاب ردنب رانک روطنیمه هنیفس
ی م هنیفس دراوی سک کی ی تقو!؟ دنک تکر د بآ
؛دتفای م هار! دتسیای مذردنب رانک هک هنیفس، دوش
س و نایقا، دوری م و دنکی م تکر د ی طاش نآ زا
دصقم هب ات دنکی م ی ط ار ایرد، دنکی م ی ط ار
ی ایرد رد ةاجنلاةنیفس نودب ندرک انش. دسرب
ی ارب تکلاه. تسا تکلاه اب ی واسم، مطلاتم

¹: 52 ص، 2 ج، زجاعلا هنیفم

«ةاجنلاةنیفس و ی ذهلأ حابصم نیسطنان!»

نیا هدع زاناسنا نوچ؛ دوشی م لصا دناسنا
 م هر یسم لوط هدع زاناسنا، دیای منرب مطالتم جاوما
 نیا نیب ائصاف دناوتی م ناسنا روطچ. دیای منرب
 هد ام مر یگ!؟ دنکی ط انش اب ار ایرد ن آ ات ایرد
 ،میراد هگن ار نامدوخ روطنیمه میتسناوت زور
 بآ بخ!؟ میروخب ایرد رد میهاوخی م هچ لاماد
 نیب زانرتدب هک روش بآ! میروخب میناوتی من هک
 چنپ زان دعب، میدنام زور چنپ [اضرف ای]! دربی م
 رد میوری م [ورف]، مینکی م فعض رگید زور
 لاصا! میوشی م تاناوید و اهه سوک اعمط و ایرد
 دینک فعض هک نیمه، درادن دش همعط هب یزاین
 م هه تفه کی هب ائیضاً لاصا! رگید تساماتراک
 زان [ندرک انش اب] یهاوخی م امش لاماد! دشکی من
 اههام هکی لاحرد، یوربی طاشن آ هب ی طاشن نیا
 دهاوخی م ااجنلا هنیفس! دشکی م لوط اهل اسد و

ار ناسنا هک تسای اهنیفس ااجنلا هنیفس نیا
 نوذب و نمطم و مارآ ی لیخ و دنکی م دوخ راوسد
 ی م تکرحد، فارحنا و دیدرت و ههیش و تکلاه
 تسد هب ار ی تشک نیا ن آگسده ش دوخ و دهد
 اجک زان و دشابن بادرگ هک درید اجک زان [هک] دراد
 هب عیرسد و دروخرن بن افوط و داب هب هک درید
 تسان یسد ماما اهنیفس، هنیفس نیا. دناسر ب دصقم

ی ار بن یسد ماما ی تشک هب دور و موزا

دصقم هب ن دیسر

دیاب هنیفس نیا هب، دش دراو دیاب هنیفس نیا رد
 ماما زان دیاب، دصقم هب ن دیسر ی ار ب و درکل سوت
 هب ن دیسر ی ار ب ناسنا و تساوخ ددم نیسد
 ار ش تعافش و ترضدن آ تیلان دیاب، دصقم
 ش دوخ ناسنا اریز؛ دهد برار قش دوخ هار ائشوت

دنگ تکرر دناوتی مذ هک

رد ناسنا هفیظو و تاجذی تشک یانعم ن آلابق

تسا هنیفس ،ن یسد ماما هنیفس نیا هنوگچ بخ
هکی تاروتسد !؟ دهدی م ماجنا ار ییاهر اک هچ و
تبحص ،هداد ش دوخ [ملاسلا هیلع نیسد ماما]
ماجنا ش دوخ هکی ییاهر اک ،هدرک ش دوخ هکی ییاه
دنگ هاگذاهنیا هب کیه بکی ناسنا دیاب ،تسا هداد
!عاجنلا هنیفس دوشی م نیا !رگید دنگ لمع اهنا هب و
دوشی م ،دنگ نیسد ماما ییاهر اک هب هاگذا
می ،دنگ نیسد ماما تکرر هب هاگذا .عاجنلا هنیفس
فوقو اجک ترضد هک دنگ هاگذا .عاجنلا هنیفس دوش
تکرر اجک ترضد ؛دنگ فوقو مه وا ،درک
دنگ تکرر مه وا ،درک

؛دنگ تکرر اجهمه هنیفس هک تسین روطنیا
فرطنیا زا و دنتسه ی راجت هکی ییاهی تشک نیا
می ماهاج زا یضعب رد ،دنوری م فرطن آ هب
می مر ب ار اهنا جوم ،دنگ تکرر [رگا] ؛دنتسیا
ی تشک کی هک دینیبی م امش !درادن ههیش ؛دنگ درگ
دیابن ،دتسیاب دیاب !تشگرب ی رتمداتفهو دص
تدش ن آ زا جاوما نیا ات دنتسیای م .دنگ تکرر
رد .دنهدی م همادا ریسم هب هر ابود دعب و دباوخب
دنگ راک ن اوتمامت اب روتوم دیاب ماهاج زا یضعب
!؟دتسیاب دیاب اجک .دریگب ار جوم ی ولج دناوتب ات
ن آ ،ن اولم ن آ ار اهنا !منادی مذ نم هک ار اهنا
،دربی م هار دراد هکی ناتییاک ن آ ،ی تشک هذنامرف
هک تسا ی جوم ،جوم نیا ن لآ هک دنادی م وا
ن آ اب دناوتب ات دنگ راک مامت تر دق اب دیاب روتوم
کی ؛دتسیاب دیاب ماهاج یضعب رد .دنگ هزرابم

می که «ی ضرع ت کرد» که در اد م هی حلاطصا
 دناوتی م اعطق، دشاب و ز ا ت کرد ا ب رگا، در و خ
 رد ا صوصخم؛ دوش ی تشک ن دنادر گرب بجوم
 ، هز دایز ر ا ب ش دوخ ی تشک ه ک ت اقوا ز ا ی ضعب
 ت سا ی تابسا حم هم ه اهنیا . ت سا دایز ش ریگداب ه ک
 [هشیمه] امتد ه ک ت سین ر وطنیا . دنکی م اهنآ ه ک
 . دنک ت کرد

در کی مذت کرد اها جزا ی ضعب رد ن یسد ماما
 ی م فرد اها جزا ی ضعب رد؛ داتسیای م [هکلب]
 . دراد باسد ش سولج، ش دوعق، ش مایق . دز
 ی م هکنیا اب، دیگنجد هیواعم ا ب ل اسد هد ترضد
 ن م ردارب ی ارب هماندهع نآ» : دیوگب ت سناوت
 هدر ک دهع م ردارب؟! ت سا طوبر م هچن م هب، ت سا
 فالکم م ه ش دوخ، دود ه دنز رگا ب خ . دنک ح ل ص
 ار راک نیا ه ک ن م، م تسین [فالکم] ه ک ن م . دود
 هیواعم هب م ناوتی م، ت سین و ا م ه ن لآ! م ا هدر ک
 هیواعم [م ه] رگا! م ا هدر ک [دهع] ه دنب : میوگب
 ل م ع ل بق ماما دننام انیع دیاب و [ی ماما و ت]: دیوگب
 ارچ و ت سپ، م ماما ن م رگا” [: میوگی م]، “ [ی نک
 ایب و ش د نلب!؟ ی اهتسشن ن م ی اج ی اهتفر ت دوخ
 »! ن ییاب

م ارتحا ترضدی لو، ت سه ن دز ی ارب فرد
 هب هذ تشاد هگذ ت ماما ن او ن ع ه ب ار ردارب ه دهاعم
تَمَلُکُ تَمَامِلَا ه ک ت ماما ن او ن ع ه ب! ی ردارب ن او ن ع
تَفَلتَخُم ل ا ک شَابِلْ کَشْتِيْ دَحَاو رُو ن م ا مِلَا و تَدَحَاو
 روهظ کی اهنیا ز ا م ا دکر ه . **تَیْلَاو تَمَلَا تَمَز لَأ ی ف**
 ، ت سا ی کی ت قیق د ، ت سا ی کی ر و ن [ن کلا] ؛ د نراد
 . ت سا ی کی ا دبم

مینک ادیپ ن یسد ماما ر د ار ت یعقاو نیا دیابام

ی‌نعی .تسا هدوب اهینیا هُمه نیسد ماما رد آقاقتا
توکسد ،هتشاد گنج ،هتشاد حلسد نیسد ماما
هُوحذ ،هتشاد تکرد ،هتشاد تبحد ،هتشاد
رد ی‌نعی .تسا هتشاد فلتخم دارفا اب دروخرپ
ی‌گدنز رد [ی‌ماما] هک دتفایم قافتا مک ،همئا نیام
هدرک هبرجت ار تایح هفتخم تلامد هُمه ،شا
هدوب اهینیا هُمه هُبرجت نیسد ماما رد ی‌لو .دشاب
.تسا

و ،تائیه زا ی‌رایسد ی‌راداز عتافارحنا

تاجذی تشک رد دورو اب ن آ ی‌فانت

میایید ام هک نیمه !؟تسیچ قاجناله نیفس نیا
نیا !؟مینزب نامرسد رب و میزادنیب هار تئیه
هدیافام للاح هب نیا مینیبی مبخ !؟دش قاجناله نیفس
رد [و] میشکد هدبرع مادم مییاید ای !دراند ی‌ا
نیا رد ار نامدوخ رتشیب [ات] مینزب داد س لاجم
ش لبم ی‌اهی لدنص ن آ میورب !میهدب اج قاجناله نیفس
هد و ود و کی هُجرد ،هنیفس رخآ !میریگب ار
،تسا [ی‌لبم] ی‌لدنص ،ش کی هُجرد !رگید دراد
[هک] راطق [لثم] !تسا ی‌بوچ [هد و ود هُجرد]
ن آ ،مینزب داد رتشیب هچره ،اقآ ! [تسا فلتخم
زا و دندهی م رارقام ی‌ارب ار هنیفس رتهب ی‌اج
لگ نامهک هب ای !؟دنکی م صوصخم ی‌یار یذپ ام
دیرم ی‌لیخ لامد هک مینکل ایخ [و] مینزب اهینیا و
زا ی‌لیخ ار ام اروشاع رگید و میاهدش نیسد ماما
نامرسد و هدرک ناغادوبرد رگید و هتخادنا راک
!نم زیزع تسا رتائت شاهمه اهینیا !هدز لگ ار
!تسا نیسد ماما اب ندرک ی‌زابهر خصم اهینیا

آن فردی به سرش گل می‌زند که خودش مثل
امام حسین و حبیب بن مظاهر حرکت کند. نه این

که هزار تا کارهای عوضی و تهمت و دروغ و مسخره‌بازی در بیرون انجام بدهد و بعد هم [به] سرش گل بزند [که] برای امام حسین، گل زده است! آن گل بر سر و دهانت بخورد! گل زدن چیست؟! بیا فکرت را درست کن! پشت‌سر رفیقت تهمت نزن! پشت‌سر رفیقت غیبت نکن! امام حسین [به‌عنوان] سفینة النّجاة، اینها را دارد به ما یاد می‌دهد؛ نه این گل زدن و پابرهنه راه افتادن [در] روز عاشورا و این‌طرف و آن‌طرف [رفتن را]. اینها که دنبال [سفینة النّجاة رفتن] نیست؛ اینها همین کارهایی است که مردم و عوام انجام می‌دهند و انسان تصوّر می‌کند که این [اصل قضیه] است.

ی‌راداز ع‌ج‌حصه تیفیک

هیرگ هبار دوخ و هیرگ، ی‌ناوخه‌ضور ی‌انعم
ندز

س‌ک‌ن‌یا ه‌ب‌منکی‌م‌هاگ‌ه‌ک‌ت‌اقوا‌ی‌هاگ‌ن‌م
 ی‌راداز ع‌س‌لاجم‌ن‌یا‌زا‌ی‌ضعب‌ی‌اهم‌لیف‌و‌اه
 !ت‌سا‌ع‌نصت‌ش‌مامت‌لاصا‌روطچ‌ه‌ک‌[منیبی‌م]
 ن‌آ‌و‌هدنیوگ‌ن‌آ‌ی‌نعید‌!ر‌گید‌ت‌سا‌ع‌نصت‌لاصا
 ک‌ی‌اب‌،‌د‌ناوخی‌م‌ار‌اه‌ه‌ضور‌ن‌یا‌دراد‌ه‌ک‌ی‌در‌ف
 ،‌ت‌املک‌و‌ت‌ب‌حصد‌[ع‌ون‌]‌ک‌ی‌اب‌،‌ی‌ت‌سدرت‌ه‌و‌حد
 ی‌ار‌ب‌دریگی‌م‌رایتخارد‌ار‌ب‌طاخمت‌اساسدان‌آ
 ی‌اجک‌!‌د‌زادنیب‌هیرگ‌ه‌بار‌وا‌ی‌و‌حد‌ره‌ه‌ب‌ه‌کنیا
 ه‌چن‌آ‌!‌؟‌دینک‌ی‌راداز ع‌روطن‌یا‌ه‌ک‌میراد‌ت‌یاور
 ل‌تقم‌دیباید‌[ه‌ک‌ت‌سا‌ن‌یا‌]‌میراد‌ت‌یاور‌رد‌ام
ه‌ب‌ب‌ج‌و‌ی‌ک‌ابت‌و‌ا‌ی‌ک‌ب‌ا‌و‌ا‌ی‌ک‌ب‌ن‌م‌و‌دینا‌و‌خب

هېډ ټيټېډ و ماسلا هيلء ق داصد ماما تياور **ټنجا**¹.
دنكى م تياكد هئسم نيا

هېډ ديابنر گيد ،دناو خبل تقم دهاو خي م هكي سكي
يور زان اسنا هكي دنك ناييدار لئاسم ي وحن كيد
مهف يور زان ديابن اسنا هكلب ؛ دنك هيرگ تاساسحا
هذخ هبل يديت ش دعب ،تاساسحا هيرگ . دنك هيرگ
يا هروطنيا هكي ياهنيا ! دش دهاو خ تاساسحا
رد و دننزي م ناشرسد رب و دننكي م هيرگ ياه
ي م نوخار ناشرسد ي تد ،هريغ و اهت بحص
رگيدمه هبل لاما دينيب تشنگ هكت عاسمين ،دنروا
! دننكي م رگيدمه هبا ي ياهي خوش هچ ،دنيوگي م هچ
ي مل ايخ مدأ ش پيت عاسمين هكي دودن امه نيا بخ
و [،دهدي م رج ار ش دوخ دراد هراچيب هكي درك
تقوكيد [ات] دريگب ار ش يولج دورب [ي كيد دياب
ي ياهي زابهر خصم هچ دعب ! دهذش دوخت سد راک
وا يارب هكي يياكب تلاد نيا ايا ! درواي مرد
نزد نيا رد و دنامي م ي قابم ه بش ات ،تسه
اوعد] غرم نار كيد رسد هكنيا ايد !؟ دنامي م ي قاب
دنچ [و] دنشكي م رگيدمه [تسد] زا [و دننكي م
زور لاثم ! [دننكي م راب] رگيدمه هېډ كاتم
!تساروشاء

،ندرک ي رادازع و ندرک تکره موحن نيا
نيا هذ ،دزادناي م نوريد ؤاجنلا ؤنيفس زان اسنا
ناسنا تّمه [هكنيا] . دنك هنيفس دراو ار ناسنا هكي
و داديبوداد و ي رادازع و نذر هنيسد نيمه طقف
ايا ! دوشب اهنيا و نديشك هرعد و ندرک دنلب ادص
اضر ماما ايد داجسد ماما) همئا دوخ س لاجم رد ام

¹ فلاتخا ي ردق اب ، 105 ص ،تاراييلا ل ماک

غارسد (دندادی م لیکشت س لجم هک ق داصد ماما ای
 دندرکی م یراد از ع روطن یا م ه اهنا هک میراد
 نیا !؟ دندزب ن اشرسد رب ، دنتفیب ، دنشکب داد [هک]
 و تسشنی م رانک ترصد ! هذ !؟ مپاهدید ی روط
 نیا لاماد ، دناوخی م ی تبیصم رکذ م ه [رکاذ] ن آ
 زا . درادذ لاکشا ، درکی م ش غ ی کی [م ه] طسو
 زا ی کی ن تفر ل احزا . درادذ لاکشا ن تفر ل اح
 کی زا ن اسنا . درادذ لاکشا تبیصم [ی ور]
 دندبش یادصد ه دارا ن ودب و دوشب دوخی ب ، ی تبیصم
 ن دروآرد ملیف [هکلب] ؛ درادذ لاکشا هک دوش
 لاکشا ن داد جر خ هب ی گشپیرنه دراد لاکشا
 لاپ هزادنا هب کشا هرطق کی هک ی سک ! دراد
 دندب ادصد [روطنیمه ، دیای مذ ش مشچ زا س گم
 !] دراد لاکشا ، دنک

تشاد [ی سک] هک مدید [ی ملیف] هعفد کی
 کی ، دزی م فرحو و ابو درکی م هاگزار ی رگید
 [ولج] نیبرود ات ، ش یولج تفر نیبرود هعفد
 هوا و [ن تخادنا نیپا ار] ش رسد درک عورش ، تفر
 ؟ هذ ای دیاهدید م ه امش منادی مذ ! ن درک هیرگ هوا
 هک وت ! هدرمهچب ردام لثم ، دروخی م ناکت نانچ
 فرطن آ و فرطن یا و نیبرود هب ی تشاد ن لا
 هجوت م رید هدرخکی ن اشیا اهنتم ! ی درکی م هاگذ
 هجوت م رید ی اهیناژ هسود ؛ دندکی ی کابت دیاب هک دندش
 م ه ام و دوبرتهدب خ هک دوبرتدوز رگا ! دندش
 ! مدیمهفی مذ

هجوت ن آ هب دیاب هک تسای اهلسم ، هلسم نیا
 اقفر تمدخ لابق هک ی یا هت بحصد هذب . دوش
 زا دو صقم هک ماهداد رکذت هب یضق نیا هب ، ماهدرک
 ماهدبر ع ن اسنا . تسین ن دیشک هدبر ع ، س لاجم نیا

!دشکب دناوتی م مه هژدرد و هوکی لآباد ار

لها س لاجم ی ارب بساتم راعشا باختنا

تید

هک دشاب ی راعشا ، راعشا دیاب ، س لاجم نیارد
هتشاد لاوی هاش زرا نآباد معقاو نآزا تیاکد
[رکذ و هضور] و هحوزرد هکی راعشا . دشاب
ی م ماما ماقم و ماما نهو بجوم و تساهت بیصم
هاگد دنه او خبام هبرگان ارگید هکی روطه ، دوشد
ی م هیرگ دنراد هچ ی ارب اهنیا « : دنیوگی م ، دننک
اهنیا ، «در اذن درک هیرگ هک رعش نیا رخا !؟ دننک
و فده هک دشاب ی راعشا دیاب . دوشد هتفگ دیابند
هک دشاب ی راعشا دیاب . دهدب ناشن ار ماما بتکم
هک دنک س اسحان اسنا ، دوشی م مامت س لجم ی تقو
س لجم هر خلأباد بخ . دنک ضوع ارش دوخ دیاب
ندرک ضوع ی ارب !؟ تسیچ ی ارب نیسد ماما
!رگید تسان داد ریغت ی ارب !رگید تسا

زاتمایق زور رد ادهش لادیس هذخاؤم

لابرک یاهی راکادفل ابقرد ، نایعیش

من یک دفعه یک جمله ای از مرحوم آقا
[علامه طهرانی] شنیدم که واقعاً خیلی برایم
عجیب بود. نمی دانم صحبتشان ضبط شد یا نشد.
در یکی از عیدهای فطر در همان زمان شاه بود
و هنوز [انقلاب نشده بود]. می فرمودند:

ی (عده شهر ابرار پاندد و دیابید رشحم ی ارحصد رد ادهش لادیس [ترضد] ی زور رگا
ی ارب و ماسا ی ارب نم) : دیوگی و دهدب ناشن ام هب و دریگب تسد رد ار شربکا
مدق ناتدوخ حلاص و ناتفده و ناتنید ی ارب ردقچ امش ؛ مداد ماجنا ار راک نیا امش
!؟ میهدب میراد ی باوج هچ ام «؟ دیتشادرب

ن احتمالاً کی هکی تقو !اه تسا بیجعی لیخ

و اهس لاک نآ مامت هک دوشی م مولعم ، دیایم
ماما ریغ و ی سانش ماما یاهی نارنخس و تاسلج
م هک شک ، اباد !تسا هدوب ک شک همه ، ی سانش
ی م شآ یور و ش دنباسی م ، دراد ی تمیق کی

هَبْ! تَسَا هَدُوْب فِ پَش اَهْمَهْ، هَدُوْب اِيْرِد فِ پْ! دَنْزِيْر
هَر فِ سَدَنْ دِرْ كَنْ يَنْ كَنْرِ يْ اَرِبْ [يْ لُو] نِيْسِدْ مَامَا مَسَا
! تَسَا هَدُوْب

نِيْسِدْ مَامَا هَكْ تَسَا بِيْجَعْ تَرَابَعْ نِيَا يْ لِيْخْ
يْ اِيْحَا يْ اَرِبْ اَرْ مَرْبَكَا يْ لَعْ نِيَا نَم: دِيُوْگَبْ دِيَايِيْبْ
نِيْدِ يْ اِيْحَا يْ اَرِبْ اَرْ مَرْغِصَا يْ لَعْ نِيَا؛ مَدَادْ نِيْدِ
لَدَعْ هُمَاقَا يْ اَرِبْ؛ مَدَادْ مَلْظْ اَبْ هَزْرَابِمِ يْ اَرِبْ؛ مَدَادْ
و مَتَسْ و غُوْرِدْ زَا يْ رِيْگُوْلَجْ يْ اَرِبْ؛ مَدَادْ دَادْ و
غِيْلِبْتْ و نَمْتِ عِبَاتِمِ يْ و عَدِ يْ رَادْ هَكْ و ت. مَدَادْ بَلَقْتْ
، يْ نَكِيْمْ مَدْرَمَنْ اِيْمَرِدْ اَرْ نَمِ يْ بَايْنَتِ مَاعَزْ و نَم
يْ لِيْسِدْ كِيْ يْ اَرِبْ اَرْ تَدُوْخْ و ت؟! يْ دِرْ كْ هَچْ و ت
شُوْگْ كِيْ يْ اَرِبْ!؟ نَاهْ!؟ يْ دِرْ كْ هَدَامَا نَدْرُوْخْ
هَبَاتْ هَكْ و ت؟! يْ دِرْ كْ تُوْكْسَا يْ دِشْرِضَا دَنْ تَفْرَگْ
، مِيْتَسَهْ زِيْجَهْمَهْ اَمْ هَكْ يْ دِرْ كِيْمْ اَعْدَا رَدَقْنِ يَا لْ اَحْ
تَرْخَا و اِيْنِدْ اَمْ، دَنْيَايِيْبْ اَمْ تَمَسْ هَبْ دِيَايْ مَدْرَمْ
هَكْ و ت، اَهْفَرْدَنْ يَا زَا و [مِيْنَكِيْمْ دَابَا اَرْ مَدْرَمْ]
يْ زِيْچْ رَگِيْدْ و يْ دِرْ كْ شَخِيْچْ اَجَهْمَهْ اَرْ تَا هَلَّاسْرْ
اَجْنَا يْ تَشَادْ دَلْقَمْ مَهْ مَامْ هُرْ كْ رَگَا هَكْ دُوْبْ هَدَنَامَنْ
؟ يْ دَادْ مَاجْنَا رَدَقْچْ، يْ تَسْرَفَبْ [مَهْ]

طَسُوْتْ، يْ نَارِهَطْ هُمَلَا عْ هَبْ يْ تَمَهْتْ تِيَا كَدْ

يْ نِيْسِدْ رِنَاعِشْ يْ يَا پَرِبَنْ اِيْعَدَمْ زَا يْ كِيْ

، هَلْبْ» : دُوْبْ هَتَفْگْ دَهْشَمْ رَدَنْ اِيَاقَا نِيَا زَا يْ كِيْ
هَتَشُوْنْدْ دَرَجَمْ حُوْرْ بَاتَكْ رَدِ يْ نَارِهَطْ يْ اَقَا نِيَا
و دَنْدُوْبْ دَاشْدَنْ اَشْدَاتَسَا، اَرُوْشَا عْ زُوْرْ رَدْ هَكْ تَسَا
كَرْشْ و تَسَا نِيْدِ زَا فَا رَحْنَا نِيَا و! دَنْدِيْدَنْخِيْمْ
نِيَا قَرُوْ نِيَا هُمَلَا طَمْتَمْحَزْ اَقَا نِيَا يْ نَعِيْ «. تَسَا
يْ اَعْدَا لْ اَحْ، تَسَا هَدَادَنْ شَدْ دُوْخْ هَبْ اَرْ بَاتَكْ
! مِيُوْرِيْمْ مِيْرَادْ اَجَكْ اَمْ دِيْنِيْبِيْبْ! دَرَادْ تِيْعَجْرَمْ
! مِيَا هَدَشْ لَاتِبَمْ اَمْ يْ يَاهْتْ بِيْصَمْ هَچْ هَبْ اَمَّا عَقَاوْ

یکی از همین مشهدی‌ها بعد از همان مجلس، کتاب روح مجرد را برده نشان داده، گفته آقا نگاه کنید، ایشان [در] این صفحه این [مطلب] را گفته‌اند، پشتش [هم در] این صفحه [این مطلب را گفته‌اند]. [در جواب گفته:] «عجب! عجب! عجب! عجب! به من اینها را نگفته‌اند!» خب حالا که گفته‌اند، حالا که دیدی، خب بیا بگو! تا الآن که روز شنبه چندم محرم است، یک کلمه ایشان نگفته است! آن وقت ما مجلس امام حسین می‌گذاریم، برای امام حسین هیئت راه می‌اندازیم، دعوت می‌کنیم: «[ای عاشوراییان و فلان!]» از این بازی‌ها!

،تمايق زور نيسد ماما!؟ دش هچ [س پ] می [و] دروآمی تیلوچ ار رغصای اء ترضد ار تسا ه دروخ ریت هک ییولگ نیا باوج :دیوگ نیا باوج !تسینا هفر دنیا !ن اچ اقا ی هدب دیاب ن اوج م ه ن م ! [ی هدب دیاب ار] ه دش ه مکت ه کت ن دب ن م ن اوج ن خان کپ [اما] ،ی تشاد م ه و ت ،م تشاد ن خان !تشاد فرشد و ت م ار م و و ت ل ث م ا ت ر ا ز ه ه ب ی ا ر ب ن م !تشاد فرشد ن م ربکای اء ه دش ه دیچ و فرح کپ ز ا و ت [اما] م داد ار ن اوج نیا م لاسا ا ت ،ی ا ه د ز ا د خ ی لو و گ ر ز ب ک ی ه ب ه ک ی تمه ت !ی در گ ر ب دیاب ،ی ا ه د ز ت م ه ت !ی ا ه تش گ ن ر ب ن ل ا ی من ر ب ا ر چ !ی ا ه ت ف گ ت ا ه ی ل م ع ه ل ا س ر د ت د و خ !؟ی درگ

و دسیونمی م ار س قنلا تیکزت باتک هک ی یا قان آ ی قر ع مان یب اذک ی ا فر ع و ز ج ا ر ا قان م و ح ر م ،د ع ب

¹ 133 ص ،س فنلا تیکزت

زور؟! تسین دیلقت عجرم ناشیا رگم، دنکی م
 می [و] دریگی م ارش یولج دیآی م ام ردپ تمایق
 عجرم یاقآ امشد؟! م اهتفگ غورد اجکنم: «دیوگ
 مارح غورد هک دیرادن اتهاسر رد رگم، دیلقت
 هک دیاهتشونن اتهاسر رد ناتدوخرگم؟! تسا
 نم رسپ؟! م اهتفگ غورد نم؟! تسا مارح تمهت
 درک هرظانم یاعدا [ی تقو] روطچ، دود هک
 باوج تفگ [م رسپ] هک ی تقو روطچ؟! ی تفریزیند
 «؟! درکن لوبق تاهلجم، مهدی م ار لئاسم نیا

- دارفا مامت و اهنیا مامت: میوگی م هدنب مهن لآا
 ای ی نابم هبت بسنهک - ضر لآا قرکی فیدحاً نم ام
 ،دراد داریا ام ردپ بلاطم و اهباتک هملکه ملک
 .منکی م لامردی ملاء هرظانم نلاعاً اجنیا رد هدنب
 زا بلاطم هک مینیب و مینک تبحد و مینیشنب دییاید
 :ی تفگ ارچ؟! ی تفریزیند ارچ .تسا رارق هچ
 تصرف رسرد ات دیهدهب ام هبار هلاقم لامح، دشاب»
 !دنراذگی م تیولج و دنروآی م؟! «میهدب ماجنا
 پس تمام این مدتی که جناب عالی مردم را
 به سوی امام حسین دعوت می کردی همه دروغ
 بوده است! البته خب بله، خدا هم دست روی دست
 نمی گذارد. بالآخره جریاناتی به وجود می آید، تا
 سیه روی شود هر که در او غش باشد! مردم هم
 همه فهمیدند، همه متوجه شدند. آنهایی که فقط گاه
 نخورده اند و یونجه نوش جان نکرده اند، غیر از
 این دو دسته، بقیه همه فهمیدند که مطالب چیست
 و حقیقت کدام است. باید اینها رو شود، باید این
 مسائل [روشن بشود].

رد دوختا هابتشان اربج و ش شخب بلط
 ی تشکرد دوروق اصم، نارگید لابق

تاجذ

ندرک تکرد نیسد ماما ؤاجنلاۀنیفس لابند
صخش کی هبی غورد کی اتی نعی بتسا نیمه
نآ ؛ نیکی فلاتی یایب دیاب یروف ، ی تفگی گرزب
!؟ ی درک هابتشا . ؤاجنلاۀنیفس رد ی اهتر تقو
موصعم امش میوگی من [هک] ام ! بخر ایسب
هچ ، دیتسیند مه موصعم یاپ کاخ امش ؛ دیتسه
دنزی من ار فرح نیا یسک ! موصعم هب دسرب
عفر ، دینک اطخ عفر ! دیناوتی م هک ر ادقمن یا ن کلو
! دیوگب دیناوتی م هک ار نیا . دینک هابتشا

کی رد . دتفای م قافتا م ه ام یار ب ؤیضق نیمه
، مینکی م حرطم ار ی اهلسم کی ام هابتشا هب اج
اقآ» : مینکی هاو خردع میورب دیاب میدیمه فرگا ادعب
و هدوبنر وطنیا ؛ مدینش ر وطنیا نم ار ؤیضق نیا
رد هعفد نیا زا ! م هاوخی م ترذعم ، دیشخب
دیاب ر تشیب ، هطساو و باستنا و دنس و اهت بحص
یارب . دتفای م قافتا ناسنا یار ب بخ «. منک تّقد
هداتفا قافتا م ه ن اگرزب یار ب ، هداتفا قافتا م ه هه
، [دناه تشادن لئاسم] نیا زا اهنا مکنیا هن بتسا
ی ر وطنامه . دناه درک لمع [اهنا اهتتم] دناه تشاد
رد ادمع ناسنا تاقوا ی هاگ لاصا م اهتفگ لابق هک
هطقن کی زا مکنیا ات دریگی م رارق ی هابتشا کی
دنکی من روبع بخ دریگن رارق رگا ؛ دنک روبع
دتسیای م اجن امه

زا ، همئا شور قیقد یار جا وی سررب

تاجذی تشکر دورو قیداصم

ی نعی ! نیا ی نعی نیسد ماما ن دوب ؤاجنلاۀنیفس
کیه بکی ار تر ضد شور و مارم و راک ناسنا
اتش دوخ هک دنیبب دعب و دنک هظحلام و دنک هاگن

تسا دنییاپ مارم ن آ ه بر ادم هچ

اضر ماما هریس: همنأ شور زا ی اهنومذ

ماعطا رد ماسلا هیذ

ن آ ه مه» : دیوگی ماضر ماما ، دنز ادنای م هرفس
ن آ ی تح «. دننیشنب هرفس رسد و دنیاید دیاب دارفا
لزنم¹. دیای م مه وا ، تسا رادل بطسا هکی صخش
هرفس . دندمای م همه ؛ دود روطنیا اضر ماما
کی رد همه اسور نایاقآ هک تشادذ ل واهجرد
و اهی تسدریز نایاقآ و دننیشنب رلات و قاتا
م ه] ناریدم نایاقآ و دننیشنب اجکی رد اهریزو
هراچیدرگید م ه اهن بیابن بیابن آ و [دننیشنب اجکی
دما ن اشریگ هچره ، هناخزیشا رد دنورب اه
! دنروخب

تسه هکی سکره ، تخادنای م هرفس اضر ماما
دوخ ، رسرخا ، تسشن هکی تقو ملاغ ن آ ات
همه ی ارب] اذغ هز ادناکی هب و دمای م ترصد
دود هز ادناکی و تیفیککی همه [؛ دود

اضر ماما هریس: همنأ شور زا ی اهنومذ

و ن املاغ اب دروخر برد ماسلا هیذ

ن ارگراک و ن اتسدریز

مینادب و میمهفد دیاب ام هک تسا ی یاهزیچ اهنیا
دیوگی م [ش مداخ هب] هک م ه ی زیچ ل احن ی عدد
[هک] درکی م مه هینت ار وا ، دادی من ماجنا رگا
هن ! دوخ ی اج ی زیچره «!؟ ی دادن ماجنا ارچ»
، ریخن ! میشخب ، میتسه ماما ام نوچ لاماد هکنیا
! درادنش شخب [اجنیا]

دزمتسد] ی کی اب دود هتفر ترصد [رومأم]

¹: 184 ص ، 2 ج ، اضرلا رابخا نویع

بأوبلا ی تد هیلأوم و هکیلامم هتدنام ی اء هعم س لجا هتدنام بصد
«س ناسلا

هدروا ار وا راک یارب و [دوب هدرکنی ط [ار
 هک دندرک هینت و دندرک شیاو عد ترضد، [دوب
 اب [ی لو] ی اهدروا هلمع کی و ی اهتفر هچ یارب
 1؟ ی اهدرکنی ط و اخب اینها چیزهایی است که
 دستور است دیگر! حساب حساب است، کاکا
 برادر. هر چیزی جای خودش را دارد. باید نظام
 [رعایت شود].

هار رد [ناسنا نوچ لاد] : دنیوگی م یضعب
 تشنگ، هذ «! درنگ دیاب ی زیچر هرد، تسا [ادخ
 رد، درنگ دیاب اجکی رد! دراد باسد! درادن
 دهاوخی م فرط، اجکی رد! درنگ دیاب اجکی
 می [درنگب و از اناسنا رگا] دعب، دنک هداقتساءوس
 نیا ی نعی «! مدرک شرخ متفر ار اقا جاد» : دیوگ
 [ی تشنگاب] مدأ بجع» : دیوگبه کت سینیا! تسا
 هچ ی دید» : دیوگی م [هکلب] «. درک تشنگ و تسا
 هدرخ کی و میتفر ش اهدقصدن ابرق اتود!؟ دش رخ
 تسد هب ار شلد و میدرک [ضغب] ش یولج
 فاصد دیاب اجنا «! تفر لاد میدیشک و میدروا
 ی تقو، هلب! دریگب ی تسیاب ار رخ آن ارقات و دتسیاب
 کی رگید نآ، تسا [تشنگ ماگیاج] دنیبی م هک
 .تسا [ترضد] مارم اهنیا .تسا رگید هئسم

دوخ ص یخشت هب لمع رد ناسنا هفیظو

ی نيسد رناعش ی ارجا رد

دوخ هدهعب، هئسم نیا ص یخشت و کرد اذل
 : دیوگب ی صخش کیتسا ن کم .تساقفر و دارفا
 ،ت یعضو نیا رد و تیفیک نیا رد ن لآ نم، هذ»
 ش یارگ تمس نیا هب مه مد و منیبی مذ ی فلاخ

1. 288 ص، 5 ج، ی فاکلا

،س لجم تیفیک نیا هب ،هضور تیفیک نیا هب ؛دراد
 هچ ،بذ رایسب «.دراد لیا مت هرادا تیفیک نیا هب
 [ام رظن] دیاب» :میوگی مذ هک ام !؟دراد لاکشا
 طلاغ شور نیا» :میوگی م [هکلب] «!دوشد ماجنا
 ی مذ تمصعی اعدا ،میتسین موصعی لو «!تسا
 هابتشا م ه نامدوخ رظن نیا رد تسا نکم .مینک
 !اقآ هذ» :میوگب میدرگرب م ه زور کی ،مینک
 ی اج هب هکلب !تسا تسردن دیلام رسد هبل گلاصا
 ترسد ی وری لو بماتسا کی دیاب ،لگ هدرخ کی
 زونه ی لو !بذ ی لیخ !؟تسا بوخ «!ی رانگب
 فظوم ،میا ه دیسر ناجنا هبات .میا ه دیسر ناجنا هب ام
 و مینک لمع نامدوخ کرد و روعش هب هک میتسه
 هتبا .میزادریپ میهدی م صیخشت هچنا هب دیاب
 نم اهتتم ؛تسا نیا زا رتقیقدی رادقم کی هلمسم
 هک مزادریپی فاقتقدن آ هب هک متشادذل ادرگید
 .تسیچ اجنیا ردی ساسا تآء

،دشاب روظن آ ده اوخی م شلدی سکره لاماد
 لاکشا هچ .درانگب ی روظن آ س لجم دناوتی م
 اروشاع زور .دشاب تیفیک نیا هب تاسلج !؟دراد
 و دادیبوداد» :[دنیوگی م هک دشاب] هوحذ نام هب
 نوتسو راوید و رد هب !دینزب هکرب ! [دینک] راه
 رتشید نیسد ماما هب هقلاء و قشع ن آ هک [دینزب]
 دینک هراپار ناتدوخ م ه دعب و !دشاب هتشاد رولبت
 [ار] او هولاماد و تیفیک [نیا] «!دیهدب رج و
 !دشاب [روط] ن آ ،درادذل لاکشا ! [دینک] باختنا
 مسق هکلب ،دندنسپی مذ [ار] مسق ن آ [م ه] ی ضعب
 رد اهنیا هک درادذی لیلد بذ .دندنسپی م رگید
 !؟دنورب هتفگی سک هچ .دینک تکرش اهنآ س لجم
 ،دشاب هتشاد ی سلجم ناشدوخ ی ارب دنورب اهنآ

هذ، تسه ی گتسود هذ. دوخ ل ااح به مادک ره
 [صخش] نیا! تسه ی اهئسم هذ، تسه ی فلاخ
 طیارش اب مارآ سلجم [هک] ددنسپی م روطنیا
 هک دنتسه م هده عکی لاماد، [دشاب] ش دوخ صاخ
 و ددنسپی م روطنآ و دندهی م صیخشت روطنآ
 لاکشا و داریا نیا بخ. دنتسه او هول ااح نآ رد
 درادن.

هَرادا تیفیک هَرابرد هَنابخاص تیلوئسم

ی رادازع هسلج

سلجم هکی لزنم ره رد هکی ییاج نآ زا یلو
 و ریبدت بهت بسنل لزنم نآ بحاص، دوشی م دقنم
 ی مذام رگید، دراد تیلوئسم سلجم نآ هَرادا
 مینک تیلوئسم عفر نامدوخ زا میناوت.

شور تاینز رد ی نارهط هملع تقد

ناشیا لزنم سلجم ی رازگرب

هملع] اقا موحرم نامز رد مدوخ هدنب
 ی ضعب تاقوا ی هاگ هک مدیدی م اهراب [ی نارهط
 ناشیا، دینک لمع همانرب زا جراخ دنتساوخی م
 ی صخش کی [ی تقو] ای! دینکد هک دندادی م رکذت
 نیا روست]، دنکی ناوخهضور دورب تساوخی م
 !رگید تسانیسد ماما ن اوخهضور بخ [هک دوب
 دیابن، هدمآ نیسد ماما ی ارب!؟ دنکی م ی قرف هچ
 !ریخن» :دنتفگی م ناشیا ی لو! تفرگ ارش یولج
 ،هدش صخش رکاذ، هدش صخش ن اوخهضور
 قد م رگید سک. تسانیسد صخش ی ربنم
 سلجم نوچ!؟ ارچ! «دهدب ماچنا ار راکنیا درادن
 لزنم رد سلجم رگا. تسانیشیا لزنم رد
 دهد [هزاجا] تسناوتی م صخش نآ، دوب ی رگید
 هضور دنیاید همه متاخ رخا ات مدآ لوا زا [هک
 اقا] «:دنیوگب] دوش در او رد زا ی سکره! دنداوخب

دنتسه اهتئیه رد [ی دارفا نینچ] «!اجنآ ورب
اقآ جاح! بهب» [دنیوگی م] دوشی م در او س کره
هب، تتسد ریگب ار نو فور کیم ایب اقا! هدمآ ن لاف
«!نوسرب ضیف»

رد تائیه زای خربج یحصا دشور و نیرکان زای طباضی ب هداقتسا ن انارنخس

هتفرگ ار نو فور کیم ی کی، میتفر اج کی م
تشپ هک نیا اباب میتفگی م [دوخ اب]، دوب
هضور ای ت سا ش کواگ، هتفرگ رارق نو فور کیم
!دمآی م رتشیب ی لوانیا هب ش اهفایق!؟ ت سا ن اوخ
نیا ن اوخ هضور ام رخا! [تشاد ی تفلک] ن درگ
ی م ی دشمشاد ن ح اب]! میدوب هدیدن م ه ی روط
ش ارب ت اولد، هدموا ن لاف اقا جاح» [ت فگ
هب ار ام رعش طخود! رعش طخود طقف! دیتسرفب
«!نوسرب ضیف»

س لاجم تیمک و تیفیک رد قیلاست وافت باختنا رد دارفا ی دازآ و

خب بعضی این طوری خوششان می آید و به
این نحوه دوست دارند. [ولی] ما این نحوه را
نمی پسندیم و در مجالسی هم که در منزل خودمان
باشد، از این جریان جلوگیری می کنیم؛ کسانی که
بخواهند به این کیفیت وارد شوند، آنها را بیرون
می کنیم؛ و افرادی که بخواهند به آن نحوه (خارج
از میزان) صدایشان را بالا ببرند، آنها را اخراج
می کنیم. ولی همین ها می توانند در جای دیگر و
در فضای دیگر، مجلس داشته باشند. روز
عاشورا یک مجلس منزل ما باشد، هر کس با این
سبک می خواهد، بیاید؛ هر کس هم نمی خواهد،
اشکال ندارد [که] جای دیگر، مجلس داشته

باشند. همین‌طور در شب‌ها اگر افراد تشخیص می‌دهند که شاید مثلاً بعضی از جاها برایشان مشکل باشد و نتوانند [عزاداری کنند، می‌توانند جای دیگر مجلس داشته باشند]. خب [مجلس] امام حسین را که دیگر نمی‌شود جلوی او را گرفت. هرکس می‌تواند با همان کیفیت و تشخیصی که می‌دهد، مجلس خودش را داشته باشد و اشکالی ندارد. در این صورت دیگر حرف و نقلی و مطلبی هم نیست. خیال می‌کنم که این نحوه، شیوه‌ای باشد که طرفین یا اطراف بتوانند [با آن] به آنچه در ذهن و در نیت می‌پسندند، برسند.

أملاء نادنمتهارا زای ضعب ندر کن افتکا ن اشیا س لاجم به بی نار هط

میدیدی مام. تساهدوب مه ق باس ردی تدنیا
اقا موحرم حبصی مسر س لجم نامهی ضعبه که
مکی رادقم کی ن اشیار ب لاثم [ی نار هط أملاء]
ی یاج کی به لاد که دندر کی م س اسدا. تساه
و [دننرب هنیس ی تعاسد هسود ی باسد، دنورب
ی اهنیس کی لاد دش بوخ! شیخا]: [دنیوگب
[حبص رد] هقیقد تسید عبر کی! اباب هرآ! میدز
بذ «! مینک ی رادازع نیسد ماما ی ار ب دش که
دنکی م قرف هقیلس رگید

تمدخمه ار هئسم نیا متساوخل احل کی لاء
ناشتمدخ هدنبه کی بلاطم اب افر. منک ضرع افر
دناوتی منی سک و دنراد ی یانشا، ماهدرک ضرع
دنکی علاطای بر اهظا و منادی منم که دیوگب
! تساه فلامی ار راهظا، ی علاطای بر اهظا نیا
تمایق زور رد در فرهن دود و گخ ساپ

دوخ رادرک و راتفگ هب تبسن

درفکی یارب؛ تسا همه یارب مه نيسد ماما
دينک ضر فرگا بتسين صخش کي و هلجذ کي و
لوا زامه هذب... دنکی م ساسحاً اعقاوی صخش
ضرع اقفر تمدخ هذب هک ار ی بلاطم هک ماتفگ
اسبهچ بتسا هذب دوخ صیخشت اهنيأ همه، منکی م
فرح تیلوئسم. منک هابتشا نم هک تسا نکم
رگا یلو؛ مریگی م دهع هب مدوخ هذب، ار دوخ
رثا بیترتام ضیارع نیمه هب دنه اوخبن ارگید
!دنهذب باوج دیابتمايق زور ناشدوخ، دنهذب
:تفگ و دما تمايق زور ردی صخش رگا ینعید
و تبحص] روطنیا امش [نوچ]! ی نارط یاقأ»
ی م، «میدرک [لمع نآ لثم مه] ام، دیدرک [لمع
«! ی نکذل مع ی تساوخی م» :میوگ

رد رگا و مراد ار مدوخ تبحص تیلوئسم هذب
هب تبسن مدوخ، مشاب هتشاد ی باوج تمايق زور
[هب تبسن] ی لو. دوب مه اوخ و گخساپ مدوخ بلاطم
و گخساپ دیاب هک] هتفگ ی سک هچ، رگید دارفا
تمايق زور رد [ات] متسين هک ماما هذب!؟ [مشاب
ادخ هاگشپ رد دارفا و دشاب تجد هذب ملاک
نآ «میدرک شوگ [ار] ی نلاف [ملاک] ام» :دنیوگب
بتسا موصعم هدراهچ [رد] طقف [تیجد]
و دراد هیتاذ تیجد موصعم هدراهچ زات عطا
لمع دنیوگی م نیموصعم هچنأ قبط ی سک رگا
رادروخرب هیتاذ تیجد زات روصن آرد، دنک
اقفر تمدخا هرابو منکی م ضرع هذب ی لو. بتسا
هذ و متسه موصعم هذ هذب هک ما هدرک ضرع
لوادتم ی لیخ هک [مراد ار] ی نیوانع نآ [ی اراد]
اهتتم؛ متسه رگید ی اقفر زای کی لثم! بتسا

طابتر از اری نامب ن آهک متسه ی ای نامب ی اراد
 و ماهدروآ تسدهب، دایز تدم نیارد ن اگرب اب
 دارفا ی لو. منک ی طخت مناوتی مند م ی نامب ن آزا
 ؛ منکی مند مزلم ی نامب نیارب تبسند م ار رگید
 . منک مزلم هک متسین ی ددن آرد ی نعید

دیوگب هک تسان کم ص خشد کی

نیا ؛ تسابوخ ی لیخن دز رسه بلگ ؛ تسابوخ ی لیخراکن لاف هک ماهدید هذب، اقا
 ی پاهراوطا نیا و ندرود «سپس سپس سپس» ؛ تسابوخ ی لیخن تفگ رعشده و حذ
 تیعضو و مضور دیاب لاصا ؛ تسابوخ ی لیخ مینیبی م رگید ص اخشا نیارد هک
 دیابام، دوشی م هدیشک تمسنیا هب رتشیب م دارفا اقلاع و قشع و دشاب روطنیمه
 . میوشل ناق ی حماسه و حماسه کی اجنیا رد

و موشبل ناق مناوتی مندار حماسه نیا هذب [اما]
 ی سکره، تسه ی تیجد میضه نیا هب تبسند رگا
 . دناد دوح

تیبیلها س لاجم ن دود دنموناق ترورض
 ی رازگرب رد رگلاخا دارفان دادنه ار و
 ن آح حص

رد ریقد ی اهیراء تیدرد هک ی سلاجم ی لو
 قبط دیاب س لاجم ن آ، دوشی م رارقرب اجنیمه
 دهاشم اقره مکنیا روطچ . دشاب نازیم نیمه
 زا ی ضعب مدرک س اسحا هذب ی تقو هک دندرک
 ، تسا رضم سلجم رد ناشروضد ص اخشا
 و دنیاید نرادنق ح: متفگ و مدرک عطقه ار ناشیاب
 نیا و «! دشدهاوخ دروخر ب تّ دشاب دنیاید رگا
 هک مدینش و دش ی رایسب ضار تعابجوم هذب راک
 ار نیسد ماما سلجم دیابن اسنا» : [دنتفگ]
 «. دشاب زاب همه ی اربش رد دیاب و [دنک دودحم]
 دنموناق ی لیخ دیاب نیسد ماما سلجم اقاقتا
 ی یابو [رامید] نیسد ماما سلجم رد امش! دشاب
 ی م ش نورید ای؟! دنریگب ابو همه [ات] دیروآی م
 کی ایآ! یریگی م ابو تدوخ لوا نوچ؟! دینک
 رد دشاب هتشاد ی مدیپا ی رامید هک [ار] ی صخش
 هک [ار] ی سک ایآ؟! دیروآی م نیسد ماما سلجم

!؟ دیر و آی م نیسد ماما س لجم رد دهد بش حف دیاید
 دیراد باتکوباسد هصلاخ و ا اب هک ار ی مدآ ایآ
 ! هذ مکنیا ای!؟ [دیر و آی م] نیسد ماما س لجم رد
 دیاب هک تسا ی سلجم نیسد ماما س لجم آقاقتا
 نیا . دشاب نآ رد دارفا نیرتهب و طبواض نیرتهب
 ی م ی قرف هچ ادخ س لجم اب [نیسد ماما] س لجم
 رد] بذ!؟ دنکی م ی قرف هچ رکذ س لجم اب!؟ دنک
 ! دنیاید دیاب همه م رکذ س لجم رد [تروصد نیا
 !؟ تسا قرف ادخ نید و نیسد ماما نید رگم
 دریگی م هعمج رصع ناسنا هک تسا ی سلجم
 دارفا همه ارچ ؛ تامس ی اعد ی ارب ای رکذ ی ارب
 ی م م ه ام» : دنیوگی م م ه اهنآ!؟ دنک تکرش دیابذ
 ی م هچ ! میونشب تامس ی اعد مییاید میهاوخ
 تامس ی اعد دهاوخی م ناملد م ه ام!؟ دیوگ
 «!؟ ت سامل ل ام طقف تامس ی اعد رگم ! میونشب
 اذ . تفرگ رظن رد ی تسیاب هک تسا ی لئاسم اهنیا
 ل معلاس کع ه لئسم نیا هب تبسن دعب هب نیا زا هدنب
 م هدی م ن اشند

دَمَّحِلِ آ و دِمَحْمِیْ اِعْلِ صَدِّ مَهْلَا